

hverligere, end Tilfældet vilde være, naar det blot tog Hensyn til det kongelige Theaters Interesse, som jeg i denne Henseende paa ingen Maade vil urgere, eller forøvrigt troer i og for sig vil lide det Allermindste ved disse Bestemmelser. Hvad den første Deel af Uendringsforslaget angaaer, nemlig det, der indeholdes i det første Punktum, skal jeg indrømme, at der maaskee kunde være nogen Grund til at optage en saadan Bestemmelse i Loven. Denne Bestemmelse gaaer jo nemlig ud paa, at Reglen i § 17 ikke kommer til Anvendelse paa de dramatiske Værker og musicalke Compositioner, der hidtil upaatakt ere blevene afbenyttede af rejsende Skuespilselskaber til Opførelse i Provindserne, i hvilken Henseende jeg, som sagt, ikke troer, at der vil indtræde nogensomhelst Vanskelighed fra det kongelige Theaters Side. Derimod kunde der vel være Spørgsmaal derom fra Forfatternes Side, som jo i det Hele taget ere dem, som man væsentligst har taget Hensyn til ved det her foreliggende Lovforslag. — Men, om det nu ogsaa maa erkjendes, at det vilde være temmelig haardt, dersom de paagældende Provinds Theatre skulde standse med Opførelsen af forskellige saadanne Stykker, som enten allerede vare opførte, eller som stode til Opførelse, fordi de vare bange for, at de, ligeoverfor den paagældende Forfatter, kunde falde ind under Bestemmelserne i § 21, som fastsætte en Straf i saa Henseende, saa troer jeg dog ikke, at der kan være nogen afgjørende Grund til med Hensyn til Fremtiden at fritage disse private Skuespilselskaber for, naar de ønskede at opføre et eller andet Stykke af de paagældende Forfattere, at erhverve Berettigelse dertil i Overensstemmelse med denne Lov. Jeg troer ikke, at det paa nogen Maade kan siges, at dette vilde blive en utaalelig Byrde for dem, — det vilde være en Byrde, som de maatte finde sig i, ligesom alle de øvrige Byrder, der ere forbundne med deres Virksomhed — men ved at stille Sagen paa den i Uendringsforslaget fremsatte Maade vilde der komme en legal Begrænsning i den Ret, som man forøvrigt ved denne Lov har villet give den nærmest Berettigede, nemlig Forfatteren. Jeg troer derfor, at man ganske kunde lade Forholdet for Fremtiden danne sig

efter de Regler, som Loven forøvrigt indeholder. Disse private Skuespilselskaber ville ogsaa være fuldkommen berettigede til at beholde deres hidtil havde Repertoire, hvortil de med Hensyn til den fremtidige Erhvervelse af Stykker til Opførelse vilde være henviste til Forfatterne selv. Hvad det kongelige Theater angaaer, da er der, jeg gjentager det, ikke nogen tænkelig Grund til, at det i saa Henseende skulde lægge nogen Hindring i veien for Provinds Theatrene. Naar en Forfatter overdrager et Stykke til det kongelige eller hvilket som helst andet Theater, vil han jo ogsaa have Berettigelse til at indlade sig med andre Theatre, hvis han ikke fra sin Side skræmmer sig en saadan Berettigelse, hvilket udtryffeligt indeholdes i Loven, men det kunde næppe falde det kongelige Theater ind at paalægge en Forfatter, at han ikke maatte lade de af ham forfattede og af det erhvervede Stykker opføre paa Provinds Theatrene. Det vilde ogsaa være noget besynderligt i den Henseende at gjøre en Forskel imellem det kongelige Theater og de andre Theatre her i Hovedstaden, thi det maa jo vel erindres, at ogsaa disse have et Repertoire, som de have erhvervet sig Berettigelse til at opføre, idet de have erhvervet sig det af vedkommende Forfattere, og efter Lovforslaget, saaledes som jeg har forstaaet det, vilde ogsaa disse Theatre være berettigede til at forhindre Opførelsen af saadanne Stykker paa Provinds Theatrene. Omendkjønt det vel er muligt, at Provinds Theatrene snarere vilde være udsatte for, at der vilde komme Indsigelse fra disse Theatre, end fra det kongelige Theater, saa maa jeg dog bemærke, at det i ethvert Fald forekommer mig, at der ikke efter Lovens hele Indhold og Formaal er nogensomhelst tilstrækkelig Grund til at fritage Provinds Theatrene for at erlægge den upaatvibelig ringe Dels, hvormed Forfatterne vilde være tilfredse, da den Indtægt, som Forfattere her i Landet kunne have af deres aandelige Producter, overhovedet ikke er meget stor, og jeg seer derfor ikke, at der skulde være nogen gyldig Grund til at overlade Provinds Theatrene saadanne Arbejder som Priisgods. Som allerede bemærket, kan jeg ikke have Noget imod, at man vedtager den første Deel af den foreslaaede nye Paragraph,